

FISKERIDIREKTORATETS SMÅSKRIFTER 1977 NR. 1



FISKERILOVGIVNING

SÆRTRYKK FRA FISKETS GANG
JANUAR—MARS 1977

FISKERIDIREKTØREN
BERGEN 1977

INNHold

I FISKE OG FANGST

BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV FISKE FANGST

	Side
Lov om Norges økonomiske sone	3
Regulering av fisket etter havbrisling 1977 — Turkvoteregulering ..	7
Forskrifter om regulering av Nordsjøsildefisken i 1977	7
Forskrifter om regulering av makrellfisken 1977	8
Forskrifter om regulering av fisket etter havbrisling i 1977	8
Forskrifter om forbud mot fiske etter Atlanto-skandisk sild i 1977 ..	9
Forskrifter om regulering av fiske etter torsk nord for 62° n.br. ..	9
Forskrifter for fredning av brisling	11
Forskrifter om avgrensning av Lofoten oppsynsområde	11
Forskrifter om endring av § 13 i Kronsprinsregentens Res. av 22. des. 1955 om saltvannsfiskeriene	11
Forskrifter om snurrevadfiske i Lofoten oppsynsdistrikt	12
Endringer i Kgl.Res. av 25. juni 1971 om forskrifter om adgang til å fiske med trål innenfor fiskerigrensen	13
Forskrifter om bruk av bobbinslenke i rekestrål	14
Forlengelse av nordsjøfiske	14
Forskrifter om forbud mot bruk av rekestrål i Troms fylke	14
Forskrifter om forbud mot bruk av snurpenot, rekestrål og andre notredskaper, herunder snurrevad i Troms fylke	15
Forskrifter om brislingfiske	16
Lov av 18. februar 1977 om endring i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltagelsen i fisket	16
Forskrifter om fangst av sel og klappmyss i 1977	17
Forskrifter om regulering av nordsjøsildefisken i 1977	21

FISKERIENES DRIFTSKREDITT OG ANDRE ØKONOMISKE FORHOLD

Forskrifter for ekstraordinære lån til industritrålere som er kommet i likviditetsvansker på grunn av ugunstige markeds- og fangstfor- hold	21
---	----

FISKERNES FORSIKRINGSFORHOLD

Lov om ferie for fiskere	22
Medlemspremie i pensjonstrygden for fiskere	22

DIVERSE

	Side
Midlertidig lov av 8. juni 1973 for fiskeoppdrettsanlegg	22
Forlenget gyldighet av midl. lov av 8. juni 1973 nr. 48 om bygging, innredning, etablering og utvidelse av anlegg for klekking av rogn og for oppdrett av fisk	23
Forskrifter for merking av anlegg i forbindelse med produksjon av undersjøisk petroleumforekomster	23

II FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Endring av forskrifter for behandling, tilvirking, føring, pakking, lagring og transport av fisk som skal tilvirkes til eller er tilvirket til saltfisk eller klippfisk, fastsatt av fiskeridepartementet 6. juni 1968	23
Bestemmelser om behandling, konservering og kontroll av fiskeråstoffer som skal tilvirkes til mel (dyrefor) og olje m.v.	24
Forskrifter om konservering av vinterlodde om bord i fangst- og føringsfartøyer i sesongen 1977	24

III OMSETNING AV FISK OG FISKEPRODUKTER

INNENLANDSK OMSETNING

Forskrifter for merking av ferdigpakkede fiskevarer for omsetning til innenlandsk forbruk	25
---	----

I FISKE OG FANGST
BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV FISKE FANGST

**LOV OM NORGES
ØKONOMISKE SONE**

§ 1

Det opprettes en økonomisk sone i havområdene utenfor Kongeriket Norge. Kongen fastsetter tidspunktet for opprettelsen av den økonomiske sone, og hvilke havområder den skal omfatte.

Yttergrensen for den økonomiske sone trekkes i en avstand av 200 nautiske mil (én nautisk mil = 1 852 meter) fra de grunnlinjer som til enhver tid er fastsatt, likevel ikke ut over midtlinjen i forhold til andre stater.

Opprettelsen av økonomisk sone medfører ingen endring i reglene for Norges sjøterritorium.

§ 2

Opprettelse av den økonomiske sone berører ikke retten til skipsfart i eller overflyging over vedkommende havområder eller retten til å legge undersjøiske kabler og rørledninger.

Opprettelse av den økonomiske sone endrer ikke innholdet i, eller anvendelsesområdet for lov av 21. juni 1963 nr. 12 om utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster eller forskrifter gitt i medhold av denne lov.

§ 3

Det er forbudt å drive fiske eller fangst innenfor den økonomiske sone for den som ikke er norsk statsborger eller likestilt med norsk statsborger i henhold til lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen. Bestemmelsene i nevnte lov gjelder for øvrig tilsvarende i den økonomiske sone.

Bestemmelsene i første ledd gjelder med mindre annet følger av forskrifter gitt med hjemmel i paragrafene 4 eller 6 i denne lov.

§ 4

Kongen kan gi forskrifter om fiske og fangst i den økonomiske sone, herunder om

a. største tillatte fangstmengde og fangstsinnsats, samlet og for bestemte fiskeslag og bestemte områder,

b. adgang for fiskere fra andre stater til å fiske andeler av tillatte fangstkvanter, og om vilkårene for slikt fiske,

c. tiltak for å sikre en rasjonell og forsvarlig utøving av fisket, herunder bestemmelser om antall fartøyer, fartøystørrelse, redskapsbruk, redskapsbegrensninger, fredningstider, samt trålfrie soner og andre områdebegrensninger,

d. andre tiltak til vern og fremme av bestander av fisk, skalldyr og de levende ressurser for øvrig.

§ 5

Inntil den økonomiske sone er iverksatt kan Kongen for de områder som er nevnt i § 1 fastsette midlertidige bestemmelser til vern om fiskebestanden, begrensning av utenlandsk fiske og sikring av en rasjonell og forsvarlig utøving av fisket.

§ 6

Kongen kan gjøre unntak fra bestemmelsene i §§ 3, 4 og 5 eller forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelser i området mellom 12 nautiske mil og 200 nautiske mil fra grunnlinjene når dette er nødvendig av hensyn til overenskomst med fremmed stat eller hvor særlige hensyn tilsier det. Slike unntak kan også gjøres gjeldende innenfor 12 mil for så vidt angår områder der lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen ikke er iverksatt.

§ 7

Kongen kan innen folkerettens grenser fastsette nærmere bestemmelser for sonen, herunder om

- a. miljøvern,
- b. vitenskapelige undersøkelser,
- c. faste eller midlertidige kunstige øyer, installasjoner, herunder kunstige havneanlegg og andre konstruksjoner,
- d. kabler og rørledninger,
- e. utforskning og utnytting av sonen for andre økonomiske formål, herunder produksjon av energi.

§ 8

Den som forsetlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne lov eller forskrifter gitt i medhold av loven eller medvirker hertil, straffes med bøter. På samme måte straffes forsøk.

Ved overtredelse av bestemmelser i denne lov eller forskrifter gitt i medhold av loven kan inndras fartøy som er brukt ved overtredelsen og tilbehør, fangst og redskap som er om bord, uansett hvem som er eier. Istedet for tingen kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige, eller hos den han har handlet på vegne av, eller hos eieren. Det kan bestemmes at panterett og andre rettigheter i ting som inndras, helt eller delvis faller bort. Bestemmelsene i straffelovens § 37 c får tilsvarende anvendelse.

Kongen kan for en overgangsperiode, eller etter avtale med fremmed stat, fastsette begrensninger i anvendelsen av første og annet ledd.

§ 9.

Denne lov trer i kraft straks.

KGL. RESOLUSJON AV 17. DESEMBER 1976 OM IVERKSETTELSE AV NORGES ØKONOMISKE SONE

1) Med hjemmel i lov av 17. desember 1976 om Norges økonomiske sone opprettes den økonomiske sone i havområdene utenfor det norske fastland med virkning fra 1. januar 1977. Yttergrensen for den økonomiske sone skal gå i en avstand av 200 nautiske mil (én nautisk mil = 1 852 meter utenfor og parallelt med de grunnlinjer som er fastsatt. Hvor den økonomiske sone støter opp mot annen stats myndighetsområde, skal grensen trekkes i samsvar med avtale.

2) Med hjemmel i lov av 17. desember 1976 om Norges økonomiske sone, lovens § 4, bokstav b, gis fra 1. januar 1977 og inntil videre adgang til fiske og fangst i Norges økonomiske sone, utenfor en avstand av 12 nautiske mil fra de grunnlinjer som er fastsatt, og på vilkår som følger av punktene 3 og 4 nedenfor, for fiskere fra stater som har

inngått avtale med Norge om slik adgang til fiske og fangst, eller som er i forhandlinger med Norge med sikte på slik avtale.

3) Fiskeridepartementet gis fullmakt til å fastsette forskrifter etter lovens § 4 om fiske og fangst i den økonomiske sone, herunder bestemmelser om kvoter og andre fangstbegrensninger, inklusive områdebegrensninger, for slikt utenlandsk fiske som kan finne sted etter punkt 2 ovenfor. Fiskeridepartementet gis likeledes fullmakt til å fastsette forskrifter med hjemmel i lovens § 6 om unntak fra bestemmelsene i lovens § 3, første ledd, annet punktum.

4) Med virkning fra 1. januar 1977 skal fremmede fartøyer som driver fiske eller fangst i Norges økonomiske sone i samsvar med bestemmelsene i punktene 2 og 3 ovenfor, gi melding til Fiskeridirektoratet, Bergen om når fisket innledes og avsluttes, og ukentlig rapport om de fangstkvanter som tas av hver enkelt fiskeart og om fangstområder. I tilfelle der kvoter for året 1977 ennå ikke er fastsatt, skal de fangstkvanter som tas, anses som forskudd trukket av slike kvoter som senere måtte bli tildelt.

5) De bestemmelser som er gitt ovenfor, berører ikke bestemmelsene i kgl. resolusjon av 31. januar 1975 om innføring av visse trålfrie soner, jfr. lov om trålfrie soner av 17. januar 1975.

FORSKRIFTER OM UTENLANDSK FISKE I NORSK SONE

I medhold av den kongelige resolusjon om iverksettelse av Norges økonomiske sone, har Fiskeridepartementet fastsatt bestemmelser om utlendingers fiske i norsk sone. Bestemmelsene er fastsatt i forskrifter av 27.12.1976.

Av forskriftene går det bl.a. fram at stater, hvis fiskere kan fiske i norsk sone, må sende en plan over hvilke fartøyer som akter å drive fiske i norsk sone med opplysninger om fartøyenes navn, registreringsnummer, brutto-tonnasje, innregistreringshavn og radiokallsignal. Fartøyene skal melde fra til Fiskeridirektoratet, Bergen, om når fisket innledes og avsluttes, og de skal gi ukentlig rapport om de fangstkvanter som tas av hver enkelt fiskeart, og om fangstområder.

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING 1977 TURKVOTEREGULERING

I medhold av § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket har Fiskeridepartementet den 4. januar 1977 bestemt:

§ 1.

I tiden fra 10. januar til og med 31. desember 1977 er det forbudt å føre i land større fangstmengder havbrisling til oppmaling pr. tur enn det Fiskeridirektøren fastsetter for hvert enkelt deltakende fartøy.

Det deltakende fartøys turkvote fastsettes til 1 000 hl + 40 prosent av fartøyet's godkjente lastekapasitet. Lastekapasiteten pr. fartøy begrenses dog oppad til 7 000 hl slik at største tillatte turkvote utgjør 3 800 hl.

Turkvote fastsatt i medhold av denne paragraf suspenderes i den tid salgslagene fastsetter mindre turkvoter i medhold av § 5 i lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk.

§ 2.

De fartøyer som var registrert for fisket etter havbrisling for oppmaling i 1976 anses for å være registrert også for fisket i 1977.

Fartøyer som vil delta i fisket i 1977 og som ikke var registrert i 1976 må innmeldes til Noregs Sildesalslag eller Feitsildfiskernes Salgslag.

Det er forbudt for uinnmeldte fartøyer å delta i nevnte fiske.

§ 3.

Disse forskrifter trer i kraft 10. januar 1977.

FORSKIFTER OM REGU- LING AV NORDSJØSILD- FISKET I 1977

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelige resolusjoner av 17. januar 1964 og 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet den 4. januar 1977 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange sild i Nordsjøen og Skagerrak begrenset i nord av 62° n.br., i vest av 4° v.l. fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62° n.br. til den skotske kyst og i den engelske kanal av 1° v.l. og i øst av en linje trukket fra Skagen til Paternoster fyr.

Uten hinder av forbudet i første ledd er det i tiden fra og med 10. januar til og med 31. januar 1977 tillatt å fiske inntil 4.000 tonn for konsum og agn.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å stoppe fisket når kvoten er nådd og å endre totalkvoten.

§ 2.

Uten hinder av § 1 kan brislingsfangster for oppmaling i tidsrommet 10. januar—31. mars inneholde inntil 15 prosent sild i vekt av hver landing, 10 prosent i tiden 1. april—30. juni og 15 prosent i tiden 1. juli—31. desember. I andre fiskefangster for oppmaling må vekten av sild ikke overstige 10 prosent.

Totalkvoten på 4 000 tonn nevnt i § 1 omfatter også bifangster av nordsjøild.

§ 3.

Forbudet i § 1 gjelder ikke for fjord-

sild til konsum og agn som fanges på kysten Kristiansand—Svenskegrensen innenfor 2 n. mil fra grunnlinjen.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 22. juni 1976 om regulering av Nordsjøsildfisket i 1976.

FORSKRIFTER OM REGULERING AV MAKRELLFISKET 1977

I medhold av §§ 4 og 1 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 4. januar 1977 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange makrell for oppmaling.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan for bestemte tidsrom og for bestemte kvanta fastsette unntak fra dette forbud for hele området eller deler av området beskrevet under § 4.

Fiskeridirektøren kan og etter søknad gi tillatelse til oppmaling til mel for menneskeføde og i særlige tilfelle til oppmaling av overskuddsmakrell for enkelte fangster når det på grunn av fangstens størrelse eller kvalitet ikke er mulig å omsette fangsten i sin helhet til menneskeføde eller agn.

§ 3.

Sild- og fiskefangster med innblandet makrell anses ikke som fanget i strid

med disse forskrifter når innblandet makrell regnet i vekt ikke overstiger 20 prosent av det samlede fangstkvantum pr. tur.

Fiskeridirektøren fastsetter regler for prøvetaking og kontroll av fangstene.

§ 4.

Disse forskrifter gjelder for fiske i området Skagerrak, Nordsjøen og Norskehavet øst for 12° v.l.

§ 5.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 19. desember om regulering av makrellfisket i 1976.

FORSKRIFTER OM REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING I 1977

I medhold av §§ 1, 37 og 38 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 og 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet den 4. januar 1977 bestemt:

§ 1.

Det er inntil videre i 1977 forbudt å fiske brisling i Nordsjøen utenfor 12 n.mil fra grunnlinjen og vest for en linje Lindesnes—Hanstholmen. Fra dette forbud gjelder følgende unntak:

I tiden fra 10. januar til 1. mars 1977 er det tillatt å fiske inntil 35 000 tonn brisling for oppmaling og inntil 3 000 tonn brisling for konsum. Fiskeridirektøren bemyndiges til å endre denne for-

deling innenfor det samlede kvantum på 38 000 tonn.

§ 2.

Det er forbudt å male opp brisling til olje og mel og nytte brisling til dyrefor eller fange brisling for slike formål når fangstene er tatt innenfor 12 n. mil fra grunnlinjene og øst for linjen Lindesnes—Hanstholmen.

Fiskeridirektøren kan i ekstraordinære tilfelle dispensere fra forbudet i første ledd.

§ 3.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å utferdige forskrifter om blandingsfangster og nærmere regler om kontroll og gjennomføring av reguleringene.

§ 4.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1977. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 19. desember 1975 og av 21. september 1976.

FORSKRIFTER OM FORBUD MOT FISKE ETTER ATLANTO- SKANDINSK SILD I 1977

I medhold av § 1, annet ledd, og §§ 37 og 38 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelige resolusjoner av 17. januar 1964 og 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet den 4. januar 1977 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange, ilandbringe eller omsette sild av enhver art og størrelse nord for 62° n.br.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan tillate et begrenset fiske etter sild til eget konsum og til eget forbruk av agn.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan Fiskeridirektøren gi tillatelse til omsetning av sild som fanges i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser eller som tas som bifangst i forbindelse med andre fiskerier. Det kan fastsettes nærmere vilkår for omsetning av slike fangster.

§ 3.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 25 prosent sild som bifangst regnet etter rommål.

Fiskeridirektøren kan fastsette forskrifter om kontroll og prøvetaking.

§ 4.

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere forskrifter om gjennomføring og om utfylling av reglene i disse forskrifter.

§ 5.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 1. august 1977.

FORSKRIFTER OM REGU- LERING AV FISKE ETTER TORSK NORD FOR 62°n.br.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl.res. av 17. januar 1964, § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål og kgl.res. av 11. januar 1971 samt § 10 i

lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, har Fiskeridepartementet den 4. januar 1977 bestemt:

§ 1.

Ingen kan delta i fiske etter torsk med trål uten at vedkommende fartøy på forhånd er registrert hos Fiskeridirektøren.

§ 2.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å forby fiske etter torsk med trålfartøyer over 250 br.reg.tonn når kvantumet i området beskrevet i § 9 utgjør 180 000 tonn.

§ 3.

Det totale kvantum nevnt i § 2 fordeles slik:

1. Ferskfisktrålere 135 500 tonn rund vekt.
2. Saltfisktrålere over 450 brt. 8 500 tonn rund vekt.
3. Fabriktrålere 36 000 tonn rund vekt.

Fiskeridirektøren avgjør under hvilke grupper det enkelte registrerte trålfartøy hører. Ved slik klassifisering kan det bl.a. tas hensyn til tidligere leveranser.

Fiskeridirektøren kan justere den innbyrdes fordeling nevnt i første ledd, dersom utviklingen i fisket eller deltakelsen tilsier det.

Av ferskfisktrålernes årskvote skal minimum 38 000 tonn rund vekt fiskes i tiden fra og med 1. september til og med 31. desember 1977.

Videre bemyndiges Fiskeridirektøren til å forby fiske for de i første ledd nevnte trålergrupper når vedkommende gruppe har nådd det kvantum som er

fastsatt i første ledd eller i henhold til tredje ledd.

§ 4.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fordele den kvote som er nevnt i § 3, første ledd nr. 1, på de deltakende fartøyer med like kvanta. Fartøyer over 300 br.reg.tonn kan likevel gis et tillegg på 10 prosent. Fiskeridirektøren kan også fastsette tidsperioder for fangst av kvoten eller deler av denne.

Ved fordeling av kvoter på de enkelte fartøyer kan Fiskeridirektøren forholdsmessig redusere kvotene for fartøyer som skal delta i andre kvoteregulerte fiskerier eller som vil delta i torskefisket i kortere perioder av året.

Ferskfisktrålere som leverer rundfrossen torsk for senere bearbeidelse på landanlegg kan øke sine kvoter med inntil 20 prosent av det kvantum som leveres i frosset tilstand.

§ 5.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fordele fabrikk- og saltfisktrålernes kvote, nevnt i § 3 første ledd, på de registrerte fabrikk- og saltfisktrålere og til å justere disse kvotene.

§ 6.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fastsette maksimalkvoter for de enkelte trålfartøyer under 250 brt.

Ved fastsettelse av slike kvoter kan det tas hensyn til fartøyenes størrelse og tidligere deltakelse.

§ 7.

Det er forbudt å føre i land eller omsette torsk som er fanget i strid med disse forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av forskriftene.

§ 8.

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av reglene i disse forskrifter.

§ 9.

Disse forskrifter gjelder for fiske som utøves i området mellom 11° v.l. og 68°30' østlig lengde nord for en linje trukket fra 11° v.l. og 63° n.br. rettvise øst til 4° v.l. derfra rettvise sør til 62° n.br. og derfra rettvise øst til norskekysten.

§ 10.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 1977. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 3. mai 1976 om regulering av fisket etter torsk i 1976.

FORSKRIFTER FOR FREDNING AV BRISLING

I medhold av kapittel i Forskrifter av 13. nov. 1961 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild har Fiskeridirektøren 3. januar 1977 bestemt:

§ 1.

I Oslofjordområdet fra og med Aust-Agder fylke til svenskegrensen skal det være tillatt å fiske brisling til hermetisk nedlegging fra mandag 10. januar kl. 16.00 og inntil videre.

Brislingfangster og blandingsfangster av brisling og småsild må inneholde minst 80 prosent fisk av størrelse 10 cm og derover.

FORSKRIFTER OM AV- GRENSNING AV LOFOTEN OPPSYNSOMRÅDE

I medhold av § 31 første ledd i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene har Fiskeridepartementet den 7. januar 1977 bestemt:

I.

«Lofoten oppsynsområde omfatter havstrekningen innenfor 6 n.mil av grunnlinjene fra Lofoten rundt Værøy og Røst og videre innover Vestfjorden så langt som skreifisket til enhver tid drives av fiskere innmeldt til Lofotoppsynet og med fast stasjon i Lofotens oppsynsområde. Oppsynsområdet begrenses mot nord av 67°50' n.br. og mot sør av 67°10' n.br. i området mellom 4 og 6 n. mil av grunnlinjene.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets bestemmelse av 20. januar 1968.»

FORSKRIFTER OM ENDRING AV § 13 I KRONPRINSREGEN- TENS RESOLUSJON AV 22. DESEMBER 1955 OM SALT- VANNSFISKERIENE

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 7. januar 1977 bestemt:

I.

§ 13 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 skal lyde:

Det er forbudt å bruke eller ha om bord rekestrål med mindre maskevidde enn:

35 mm i farvann (Barentshavet, Spitsbergen, Bjørnøya og Norskehavet) øst for 0-meridianen nord for 65° n.br. I disse farvann kan inntil 1. juli 1977 nyttes maskevidde mellom 30 og 35 mm i trålen.

30 mm i farvann øst for 0-meridianen sør for 65° n.br.

Fiskeridirektøren kan i spesielle tilfelle dispensere fra bestemmelsen om minste maskevidde på 35 mm begrenset til en maskevidde på 32 mm i deler av Nordland fylke sør for Vestfjorden.

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning skal ett flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er nevnt ovenfor, lett kunne føres gjennom masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke dobbel fiskepose i rekestrålen. Det er likevel tillatt å bruke en forsterkning (løft) utenpå fiskeposen når maskevidden i denne forsterkningen ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetning.

Det er forbudt å bruke bobbinslenke i rekestrålfisket innenfor fiskerigrensen.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra forbudet mot bruk av bobbinslenke i området sør for Stad.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks.

— — — —

Når det gjelder dispensasjon fra bestemmelser i ovennevnte forskrift, bes følgende iaktatt:

1. Søknad om dispensasjon fra maskeviddebestemmelsene sendes Fiskeridirektøren gjennom fiskerisjefen i Nordland i god tid innen 1.7.1977.

2. Søknad om dispensasjon fra forbudet mot bruk av bobbinslenke i området sør for Stad sendes Fiskeridirektøren gjennom vedkommende fiskerisjef.

Det gjøres i denne forbindelse oppmerksom på at fra 1.1.1977 gjelder forbudet mot bruk av bobbinslenke i rekestrål hele kysten innenfor fiskerigrensen, jfr. Fiskeridepartementets forskrift av 19.12.1975 inntatt i melding J. 97/75.

FORSKRIFTER OM SNURREVADFISKE I LOFOTEN OPPSYNSDISTRIKT

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 17. januar 1977 bestemt:

I.

I Lofoten oppsynsområde skal for den tid som Lofotoppsynet er satt følgende forskrifter for snurrevadfiske gjelde:

1. Det er forbudt å nytte eller ha om bord i fiskefartøyer snurrevad som er lenger enn 123 meter fra vingspiss

til vingspiss målt langs fellingen, og dypere enn 63 meter på vinger, målt inn ved kvartene, strukket lin.

2. Under fiske er det forbudt å bruke snurrevad til annet enn bunnredskap. Bruk av blåser eller andre innretninger til å fløyte redskapet for å hindre det i å synke til bunns er og forbudt.

3. Ved fiske med snurrevad settes første tauarm (første drott) fra en rød lysreflekterende og godt synlig blåse. Utsettingen skal foregå mot styrbord. Selve snurrevadet markeres ved at 5 av redskapets vanlige fløyt (kavler) på midten av noten gjøres lysreflekterende (rødfarget), og ved at det i havflaten plasseres en hvit lysreflekterende og godt synlig blåse festet til en line fra redskapets belg. Linen skal være av materiale som synker. Blåsene skal være merket med båtens registreringsmerke.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementet bestemmelse av 4. desember 1975.

— — —

Fiskeridirektoratets kontrollverk i Nordland distrikt, Svolvær, vil foreta kontrollmåling av størrelsen av snurrevad som nyttes under Lofotfisket. Fiskeridirektøren ber alle som skal drive med dette redskap under Lofotfisket om å få sine redskaper kontrollert før sesongen tar til enten ved henvendelse til Kontrollverkets distriktskontor i Svolvær eller til den kontrollstasjon som passer best for vedkommende fisker.

Den inspektør som foretar kontrollmålingen vil utstede bekreftelse om redskapet er funnet i orden eller ikke. Kontrollen omfatter også maskevidden i redskapet.

Det vil også under selve Lofotsesongen bli foretatt stikkprøver av nøtene.

ENDRINGER I KGL.RES. AV 25. JUNI 1971 OM FORSKRIFTER OM ADGANG TIL Å FISKE MED TRÅL INNENFOR FISKERIGRENSEN

Ved kgl.res. av 7. januar 1977 er det i medhold av § 2 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål bestemt:

I.

«I Kongelig resolusjon av 25. juni 1971 gjøres følgende endringer:

§ 2 punkt 1 skal lyde:

Sør for 67°10' n.br. og langs kysten til grensen med Sverige.

§ 2 punkt 2 skal lyde:

Nordøst for 67°50' n.br. og inntil 69°12' n.br.

§ 2 annet og tredje ledd skal lyde:

I områdene mellom 4 og 6 n.mil fra grunnlinjene mellom 67°10' og 67°20' n.br. og mellom 67°35' og 67°50' n.br. er det tillatt å fiske med trål i den tid det ikke er satt Lofotoppsyn.

I området mellom 6 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det fra 67°10' n.br. til 67°50' n.br. tillatt å fiske med trål hele året.

II.

Denne resolusjon trer i kraft straks.»

§ 2 i Kgl.res av 25. juni 1971 skal etter endringen lyde slik:

I følgende områder mellom 4 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det tillatt å fiske med trål hele året:

1. Sør for 67°10' n.br. og langs kysten til grensen med Sverige.
2. Nordøst for 67°50' n.br. og inntil 69°12' n.br.
3. Nordøst for 16° o.l. og inntil 69°53' n.br.
4. Nord for 69°47' n.br. og inntil 19° o.l.
5. Nordøst for 19°30' o.l. og inntil fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark.

I områdene mellom 4 og 6 n.mil fra grunnlinjene mellom 67°10' og 67°20' n.br. og mellom 67°35' og 67°50' n.br. er det tillatt å fiske med trål i den tid det ikke er satt Lofotoppsyn.

I området mellom 6 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det fra 67°10' n.br. til 67°50' n.br. tillatt å fiske med trål hele året.

Endringene er foretatt som følge av utvidelsen av Lofoten oppsynsområde fra 4 til 6 n.mil av grunnlinjene utenfor Værøy og Røst, jfr. Fiskeridirektørens melding nr. 11/77 av 18. januar 1977.

Fiske med trål er etter dette også forbudt i områdene mellom 4 og 6 n.mil fra grunnlinjene mellom 67°10' og 67°20' n.br. og mellom 67°35' og 67°50' n.br. i den tid Lofotoppsynet er satt.

Forskrifter om bruk av bobbinslenke i rekestrål

I medhold av § 13, siste ledd, i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 har Fiskeridirektøren den 2. februar 1977 bestemt:

I.

Forbudet mot bruk av bobbinslenke i rekestrål innenfor fiskerigrensen gjelder ikke på strekningen Jærens Rev Lyd og Lysbøye—Eigerøy fyr.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Forlengelse av nordsjøfiske

Ettersom den norske kvoten på 4 000 tonn nordsjøsilde ikke ble tatt innen 31. januar, endret Fiskeridepartementet forskriftene slik at fisket kunne fortsette inntil videre. Fiskeridirektøren ble bemyndiget til å stoppe fisket når kvoten ble nådd. Likedan kunne Fiskeridirektøren stoppe fisket etter 31. januar uten hensyn til om kvoten er oppfisket. Fiskeridirektøren bestemte i medhold av dette at fisket etter Nordsjøsilde øst av 4 grader vest ville bli stoppet senest 9. februar selv om kvoten på 4 000 tonn ikke var oppfisket.

FORSKRIFTER OM FORBUD MOT BRUK AV REKESTRÅL I TROMS FYLKE

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolu-

sjon av 17. januar 1964 har Fiskeri-
departementet den 28.1.1977 bestemt:

I.

Det er forbudt å bruke rekestrål i følgende områder og tidsrom i nedenfor-
nevnte kommuner i Troms fylke:

a) Gratangen: Gratangen, kart nr. 77, innenfor en grenselinje trukket fra Rantua lykt på fjordens nordside i rettvise-
visende retning til Skarberget på fjordens sørside.

Forbudet gjelder hele året.

b) Berg: Mefjorden, kart nr. 85, innenfor en grenselinje trukket fra Mefjord-
vær lykt på fjordens sørvestside til Holmen på fjordens nordvestside.

Forbudet gjelder hele året.

c) Tromsø: Ramfjorden, kart nr. 87, innenfor en linje fra Ramfjordnes
69°31,7' N og 19°0,9' O i rettvise-
visende 176° til Haubergnes fyr.

Forbudet gjelder hele året.

d) Lyngen og Tromsø: Ullsfjorden, kart nr. 90, innenfor en grenselinje
trukket fra Bakkeby 69°42,5' N og 19°48,2' O i rettvise-
visende 286° til Kavelberget 69°43,1' N og 19°41,8' O.

Forbudet gjelder hele året.

e) Lyngen og Storfjord: Lyngen og Storfjorden, kart nr. 90, innenfor en
grenselinje trukket fra Kvalvikneset på fjordens vestsida til Klakkeberg på
fjordens østside.

Forbudet gjelder hele året.

f) Kåfjord: Kåfjorden, kart nr. 90, innenfor en linje trukket fra Manddals-
klubben 69°32,9' N og 20°34,5' O til Kroken 69°33,7' N og 20°36,2' O.

Forbudet gjelder hele året.

Kåfjorden, kart nr. 90, innenfor en linje trukket fra Ystebynes på fjordens
østside 69°36,8' N og 20°28,8' O i rett-

visende retning 225° til Nordnesodden på fjordens sørvestside 69°35,5' N og 20°26,1' O.

Forbudet gjelder fra og med 1.2. til og med 30.4.

g) Kvæningen: Indre Kvæningen, kart nr. 94, innenfor en grenselinje trukket fra Langstrandholmen lykt i rett linje til Spildra lykt og videre i rett linje til Staken på Vassnesgrunnen.

Forbudet gjelder fra og med 15.10. til og med 15.1.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31.12.1978. Samtidig oppheves følgende forskrifter utferdiget av Fiskeridepartementet:

1. Forskrifter av 8. januar 1974 om forbud mot bruk av rekestrål i nærmere angitt område i Lyngen og Storfjord kommuner.

2. Forskrifter av 9. april 1975 om forbud mot bruk av rekestrål i nærmere angitte områder i Kåfjord, Ullsfjorden og Ramfjorden.

3. Forskrifter av 5. februar 1976 om forbud mot bruk av rekestrål i nærmere angitt område og tidsrom i Kåfjorden.

FORSKRIFTER OM FORBUD MOT BRUK AV SNURPENOT, REKETRÅL OG ANDRE NOTREDSKAPER, HERUNDER SNURREVAD I TROMS FYLKE

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og § 4 i lov av 17. juni 1955 om salt-

vannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 28.1.1977 bestemt:

I.

Det er forbudt å bruke snurpenot, rekestrål og andre notredskaper, herunder snurrevad, i følgende områder og tidsrom i nedenfornevnte kommuner i Troms fylke:

a) Tromsø: Ramfjorden, kart nr. 87, innenfor en rett linje trukket mellom Ramfjordnes 69°31,7' N og 19°0,9' O rettvissende 176° til Haugbergneset lykt. Forbudet gjelder hele året.

b) Kvænangen: Kvænangen, kart nr. 94, innenfor en rett linje trukket fra Kvænangsstraumens fyrlykt over et stående jernstakemerke til Nordstraumen.

Forbudet gjelder hele året.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31.12.1978. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 8. januar 1974 om forbud mot bruk av snurpenot, rekestrål og andre notredskaper i Kvænangen.

FORSKRIFTER OM BRISLINGFISKE

I medhold av kapittel 1 i forskrifter av 13. november 1961 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild har Fiskeridirektøren den 16. februar 1977 bestemt:

§ 1

Med virkning fra fredag 18. februar 1977 kl. 1200 oppheves den midler-

tidige tillatelse til å fiske brisling til hermetisk nedlegging i fredningstiden i området fra og med Aust-Agder fylke til Svenskegrensen, jfr. Fiskeridirektørens forskrifter av 4. januar 1977.

LOV AV 18. FEBRUAR 1977 OM ENDRING I LOV AV 16. JUNI 1972 NR. 57 OM REGULERING AV DELTA- GELSEN I FISKET

I.

I lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltagelsen i fisket gjøres følgende endring:

§ 10 b skal lyde:

Overskrider et fartøy den fangstmengde som er fastsatt i medhold av § 10, tilfaller merfangsten eller dens verdi den salgsorganisasjon som førstehåndsomsetningen av vedkommende fangst er lagt til. Dette gjelder uten hensyn til om forholdet medfører straffeansvar.

Det samme gjelder dersom det i tillatelse etter § 6 er fastsatt største tillatte fangstmengde pr. tur og denne blir overskredet.

Vedtak om overskridelse som nevnt i 1. ledd treffes av vedkommende salgsorganisasjon som også foretar en nærmere beregning av merfangsten og dennes verdi.

Ved overskridelser som nevnt i 2. ledd treffes vedtak om hvilken fangstmengde som skal tilfalle salgsorganisasjonen av Fiskeridirektøren. Salgsorganisasjonen skal inngi oppgaver over levert merfangst og skal ikke utbetale

oppgjør for slik fangst før Fiskeridirektøren har truffet vedtak i saken.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om hvorledes fangst eller verdi av fangst utover fastsatt kvote og utover tillatt fangstmengde skal beregnes og om hvorledes midlene skal disponeres.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

— — —

Fiskeridepartementet har vedtatt at fangster som er innmeldt etter kl. 1200 fredag den 18. februar 1977 skal omfattes av de nye regler som gir adgang til å indra verdien av fangster utover tillatt lastekapasitet.

—————

FORSKRIFTER OM FANGST AV SEL OG KLAPPMYSS I 1977

Ved kgl. resolusjon av 18. februar 1977 er det i medhold av lov av 14. desember 1951 om fangst av sel fastsatt følgende forskrifter om fangst av grønlandssel og klappmyss i 1977:

I.

På **Newfoundlandfeltet** er det forbudt å fange eller å drepe grønlandssel i tiden før 16. mars kl. 0900 GMT og etter 24. april kl. 2400 GMT. Fiskeridepartementet kan bestemme at fangsten kan ta til 15. mars kl. 0900 GMT.

Det er forbudt å fange klappmyss før 22. mars kl. 1000 GMT og etter 24. april kl. 2400 GMT.

I fangstsesonen er det mellom kl. 2400 GMT og kl. 0900 GMT forbudt å fange, drepe eller å flå grønlandssel på dette felt. I tidsrommet til og med

31. mars er det forbudt å fange, drepe eller å flå klappmyss mellom kl. 2200 GMT og kl. 0900 GMT og etter nevnte dato mellom kl. 2400 GMT og kl. 0900 GMT.

II.

I nordlige farvann øst for Kap Farvel: I **Danmarkstredet, Vesterisen og Nordisen** er det forbudt å fange eller å drepe grønlandssel og klappmyss før 22. mars kl. 0700 GMT og etter 5. mai kl. 2400 GMT.

I **Østisen** er det forbudt å fange eller å drepe grønlandssel eller klappmyss før 23. mars kl. 0700 GMT og etter 30. april kl. 2400 GMT. Fiskeridepartementet kan forlenge fangsttiden for dette felt dersom fangstforholdene gjør det nødvendig.

Det er forbudt for norske fartøyer som skal drive selfangst i Vesterisen å avgå fra Norge før 14. mars kl. 1800 norsk tid. Med Vesterisen forstås i disse bestemmelser drivisområdet utenfor Øst-Grønlands kyst mellom 77°00' nordlig bredde og en linje trukket fra Kap Nord (Horn) på Island rettvise vest til et punkt 66°28' nordlig bredde og 30°00' vestlig lengde og herfra i en rett linje til midt i Storfjordens munning (Grønland).

III.

På Newfoundlandfeltet tillates fangst maksimum 35 000 grønlandssel og maksimum 6 000 klappmyss. Videre tillates tatt etter 29. mars inntil 3 000 klappmyss som norske og kanadiske fartøyer konkurrerer fritt om.

Av voksne grønlandssel og klappmysshunner (ett år gamle og eldre) som må avlives av sikkerhetsmessige grunner tillates tatt:

Av grønlandsselkvoten inntil 350 dyr pr. fartøy.

Av klappmysskvoten på 6 000 dyr inntil 120 dyr pr. fartøy.

Av felleskvoten på 3 000 klappmyss inntil 10 prosent av fangsten av felleskvoten.

I **Vesterisen** tillates fangst maksimum 15 000 unger av grønlandssel og maksimum 30 000 klappmyss (unger og voksne dyr). Av klappmysskvoten tillates tatt inntil 2 200 voksne hunddyr (ett år gamle og eldre) som må avlives av sikkerhetsmessige grunner, dog ikke flere enn inntil 150 dyr pr. fartøy. I tillegg til klappmysskvoten kan fanges inntil 8 000 voksne klappmysshanner.

Fangst av ett år gamle og eldre grønlandssel er forbudt, dog slik at etter 10. april kl. 2400 GMT kan fartøyer som ikke har fått full fangst av grønlandsselunger ha adgang til å fylle sin kvote ved fangst av eldre grønlandssel. De fartøyer som nytter denne adgang må straks gi melding til Fiskeridirektøren med oppgaver over fangstens størrelse og sammensetning.

I **Østisen** (øst for 20°00' østlig lengde) tillates fanget maksimum 16 000 grønlandssel.

Storkobbe er inntil videre totalfredet i Østisen, øst for 37°00' østlig lengde i området nord for 75°00' nordlig bredde, og øst for 20°00' østlig lengde i området sør for 75°00' nordlig bredde.

Fordelingen av fangstkvotene foretas etter nærmere bestemmelse av Fiskeridepartementet.

IV.

Det er forbudt å foreta mer enn en fangsttur til fangstfeltet i Vesterisen.

Fiskeridepartementet kan dispensere

fra denne bestemmelse. Slik dispensasjon kan bare gis i de tilfelle et fartøy på grunn av tvingende omstendigheter må forlate fangstfeltet uten å ha oppnådd tilfredsstillende fangstresultat.

V.

For å påse at bestemmelsene i denne resolusjon overholdes kan Fiskeridepartementet oppnevne inspektører. Inspektørene skal ha rett til å foreta inspeksjon av fartøy og redskaper, å kontrollere bruken av fangstredskapene og ellers foreta det som er nødvendig for å påse overholdelsen av de gjeldende reguleringsbestemmelser.

På grunnlag av internasjonal avtale kan Fiskeridepartementet i medhold av § 7 i lov av 17. juni 1966 om Norges fiskerigrænse også gi utenlandske inspektører bemyndigelse til å foreta slik inspeksjon av norske fangstskuter og fangstmetoder og dessuten pålegge norske inspektører å inspisere utenlandske fartøyer og fangstmetoder.

Skipperen eller annen ansvarshavende om bord i fartøyer som deltar i selfangst skal gi inspektøren adgang til fartøyet og ellers være behjelpelig med at inspeksjonen kan bli utført tilfredsstillende.

Nærmere instruks for inspektørene fastsettes av Fiskeridepartementet.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne resolusjon eller medvirker hertil, straffes overensstemmende med § 6 i lov av 14. desember 1951 om fangst av sel, med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Ulovlig fanget sel eller verdien herav kan inndras i henhold til inndragningsbestemmelsene i straffeloven av 22. mai 1902.

I henhold til overenskomst mellom Norge og Canada av 15. juli 1971, endret ved noteveksling av 8. og 12. desember 1975, har kanadiske myndigheter gitt norske fartøyer som driver selfangst ved Newfoundland rett til å fange sel (grønlandssel og klappmyss)

a) i de ytre 9 mil av sjøterritoriet på Canadas Atlanterhavskyst mellom 48°00' nordlig bredde og 55° 20' nordlig bredde, og

b) utenfor en linje trukket mellom Gull Island 50°00'01" nordlig bredde, 55°21'15" vestlig lengde og Turr Islet 49°50'11" nordlig bredde og 54°08'45" vestlig lengde, men ikke nærmere enn 3 mil fra nærmeste land, og

c) inne i Belle Isle-stredet opptil en linje mellom Barge Point og Cape Norman Light, men ikke nærmere enn 5 mil fra nærmeste land utenfor Newfoundland mellom Cape Norman og Cape Bauld, og ikke nærmere enn 3 mil fra nærmeste land mellom Barge Point og Double Island, herunder Belle Isle og

d) opptil 3 mil fra nærmeste land mellom Double Island og 52°15'30" nordlig bredde, 55°32'58" vestlig lengde, og Outer Gannet Island, 54°00'00" nordlig bredde, 56°32'12" vestlig lengde, og

e) opptil, men ikke innenfor grunnlinjen mellom Outer Gannet Island, 54°00'00" nordlig bredde 56°32'12" vestlig lengde, og East Rock (White Bear) 54°27'06" nordlig bredde 56°51'08" vestlig lengde.

Norsk selfangst er ellers ikke tillatt i St. Lawrencegulven.

I samsvar med ovennevnte overenskomst skal denne rett utføres i overensstemmelse med de reguleringer de

to land årlig blir enige om og som vedtas av Kommisjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF). Disse reguleringer er inntatt i Kgl.res. av 18. februar 1977, slik at denne resolusjon også gjelder for den fangst som utøves innenfor den kanadiske fiskerigrense i samsvar med nevnte overenskomst. Den fastsatte årskvote gjelder således samlet for den fangst som tas både innenfor og utenfor den kanadiske fiskerigrense.

I områdene innenfor fiskerigrensen har Canada full jurisdiksjon vedrørende fangst og fiske og har derved adgang til å kontrollere at norske fangstfartøyer utøver sin fangst i samsvar med overenskomsten. I tillegg til denne jurisdiksjon har kanadiske myndigheter utenfor fiskerigrensen adgang til å utøve inspeksjon i henhold til Kgl.res. av 18. juni 1971 (med senere endringer) om internasjonal inspeksjonsordning i henhold til vedtak av Kommisjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav.

— — — —

Forskrifter om utøvelse av selfangst.

I medhold av lov av 14. desember 1951 om fangst av sel og kgl.resolusjon av 29. januar 1971 har Fiskeridepartementet 21. januar 1972 og 20. februar 1976 fastsatt følgende forskrifter om utøvelse av selfangst:

1. Fangstfolkene må under fangsten utvise den største hensynsfullhet og anvende humane fangstmetoder for å hindre unødige lidelser for dyrene.

2. Det er forbudt å fange eller å drepe voksne grønlandssel og voksne klappmysshunder i ungelegrene. Voksne

klappmysshunner kan dog avlives dersom det er tvingende nødvendig av sikkerhetsmessige grunner. Klappmysshanner er unntatt fra dette forbud.

3. Det er forbudt å fange eller å drepe unger av grønlandssel som forsvares av sine mødre.

4. Det er forbudt å fange eller å drepe sel som oppholder seg i sjøen.

5. Det er forbudt å bruke fly eller helikopter til fangstformål. Fly eller helikopter kan dog nyttes fra land for speidingsformål på fangstfeltene ved Newfoundland.

6. Det er forbudt å fange eller å drepe sel ved bruk av line, garn, saks ruse eller annen form for felle. Det er forbudt å bruke skytevåpen med glatt løp. Det er forbudt å bruke hakapik eller slagkrok til avlaving av voksne dyr.

7. For fangst av **voksne** dyr er kun følgende våpen tillatt:

a) Skytevåpen med riflet løp kaliber 5,6 mm eller større, og med ammunisjon med ekspanderende kule og anslagsenergi på minst 200 kgm på 100 meters hold.

For fangst av **unger** er kun følgende våpen tillatt:

b) Skytevåpen med riflet løp kaliber 5,6 mm eller større, og med ammunisjon med ekspanderende kule og anslagsenergi på minst 100 kgm på 100 m hold.

c) Hakapik med rett treskaft av bjerk som er fra 110 cm til 150 cm langt og som har en diameter fra 3 cm til 5 cm. Hakapiken skal ha en jernsko som veier minst 400 g og som er forsynt med en 12—18 cm lang, svakt bøyet pigg. Den butte ende av jernskoen kan ha en hammertapp som ikke skal

være mer enn 4 cm lang. Jernskoen skal være forsvarlig festet til skaftet.

d) «Slagkrok» av lengde 50 cm, tykkelse 1/2 tomme, vekt minst 800 g av godkjent type og materiale.

Hakapikens og slagkrokens form og materiale skal være i samsvar med Selfangstrådets vedtak av 4. november 1970 og tegninger av samme dato.

8. a) Når sel er skutt, skal skalletaket på dyret snarest mulig knuses ved hjelp av hakapik eller slagkrok.

b) Ved bruk av hakapik eller slagkrok skal selen slås i hodeskallen. Det er forbudt å slå dyret på andre deler av kroppen. Først skal selen slås med redskapets butte ende eller hammer slik at skalletaket knuses. Deretter skal redskapets pigg slås dypt ned i hjernen.

c) Dyret skal deretter straks blodtappes ved overskjæring av blodårene som går til sveivene.

9. Det er forbudt å feste krok eller renneløkke i sel før dyret med sikkerhet er drept.

10. Skinn av drepte grønlandssel og klappmyss skal så vidt mulig bringes til fangstskuten innen 24 timer fra det tidspunkt selen ble drept. Fangsten skal ikke gjenopptas før det er foretatt hva som er mulig for å bringe skinnene om bord eller uten at fartøyet eller en del av besetningen er i arbeid med å samle inn skinnene.

11. Skipperen på selfangstfartøyet skal påse at fangerne overholder foranstående bestemmelser om fangstredskaper, fangst og om avlaving av sel.

12. Disse forskrifter gjelder inntil videre, og gjelder for samtlige fangstfelt.

FORSKRIFTER OM REGULERING AV NORDSJØ-SILDFISKET 1977

I medhold av § 1 siste ledd i Fiskeridepartementets forskrifter av 4. januar 1977 med senere endringer har Fiskeridirektøren bestemt:

Fra og med 1. mars 1977 er det forbudt å drive fiske etter sild i Nordsjøen sør for 62° n.br. og i Skagerrak innenfor Norges økonomiske sone.

— — — — —

Ifølge § 3 i ovennevnte forskrifter kan det likevel i området Kristiansand—Svenskegrensen innenfor 2 n. mil fra grunnlinjen, fiskes etter fjordsild til konsum og agn.

Det kan opplyses at EF-landene har bestemt å forby fiske etter sild i tiden 28. februar til 30. april 1977 i et område i Nordsjøen innenfor EF-sonen

begrenset i nord av 62° n.br., i vest av 4° v.l., i sør av 53°30' n.br. og i øst av en linje trukket fra skjæringspunktet for kontinentalsokkelgrensen mellom Danmark og Norge (ca. 57°30') og meridianen for 8° o.l. derfra langs meridianen til 57° n.br. og derfra langs breddeparallellen til vestkysten av Danmark.

Norske fiskere kan således drive fiske etter sild i Skagerrak i dansk sone øst for det beskrevne området og 12 n.mil av den danske grunnlinje.

I den danske og svenske sonen øst for en linje trukket fra Lindesnes fyr til Hanstholmen fyr kan norske fiskere fiske sild inntil 4 mil av grunnlinjene.

Det kan også drives fiske etter sild i EF-sonen vest av 4° v.l. Det vises imidlertid til gjeldende regler for fiske innenfor den irske økonomiske sone.

FISKERIENES DRIFTSKREDITT OG ANDRE ØKONOMISKE FORHOLD

FORSKRIFTER FOR EKSTRAORDINÆRE LÅN TIL INDUSTRI-TRÅLERE SOM ER KOMMET I LIKVIDITETVANSKER PÅ GRUNN AV UGUNSTIGE MARKEDS- OG FANGSTFORHOLD

Fastsatt av Fiskeridepartementet den 12. jan. 1977.

1. Statens Fiskarbank kan til utgangen av 1977 gi lån til fartøyeiere som er kommet i likviditetsvansker.

2. Når fartøyeieren har påviselig behov for det og mulighetene for fortsatt

drift er slik at lånesøkeren finnes kredittverdigg, kan lån gis til innløsning av kortsiktig gjeld (løsgjeld) som er blitt stående udekket hos utrustningsfirmaer, mekaniske verksteder, redskapsleverandører, oljeselskaper m.v. som følge av ugunstige markeds- og fangstforhold.

Under samme forutsetning kan lån også gis til utrustning for å fortsette driften eller i samband med omlegging av driftsmåten.

3. Søknad om lån skrives på spesielt skjema og sendes fiskenemnda på søkerens hjemsted med nødvendige opplysninger, bl.a. spesifisert oppgave

over søkerens gjeld og regnskap for fartøyets drift i de to siste årene.

Fiskenemnda uttaler seg om søknaden og sender denne snarest videre til Statens Fiskarbank.

4. Lånenes størrelse og tilbakebetalingstid fastsettes av Fiskarbanken i hvert enkelt tilfelle.

5. Lånene skal være avdragsfrie i 1 år fra utbetalingen. Deretter skal lånene tilbakebetales innen 4 år med like store halvårige terminer.

6. Lånene er rentefrie det første året. Deretter forrentes lånene med 6 1/2 prosent p.a.

7. For lånene skal Fiskarbanken ha pant i søkerens fartøy etter påhvilende

lån. Banken kan fastsette nærmere vilkår for det enkelte lån, bl.a. at det også gis pant i redskaper.

8. Låntakeren betaler de med lånet forbundne kostnader som påføres banken under varetakelse av dens tarv, som f.eks. utgifter ved eventuell inn-driving av tilgodehavende.

9. Lånet utbetales vanligvis ikke direkte til låntakeren, men til vedkommende fordringshavere.

10. For søknadsbehandlingen for øvrig og for lånets utbetaling, innkreving m.m. gjelder Fiskarbankens lov, forskrifter og vanlige regler så langt de passer.

FISKERNES FORSIKRINGSFORHOLD

LOV OM FERIE FOR FISKERE

Ved kgl. res. av 22. oktober 1976 er lov nr. 43 av 16. juni 1972 om ferie for fiskere overført fra Forbruker- og administrasjonsdepartementet til Fiskeridepartementet fra 1. november 1976.

12 om pensjonstrygd for fiskere § 16 nr. 1, har Sosialdepartementet ved kgl. res. av 8. oktober 1976 fastsatt medlemspremien til kr. 325 for året i pliktig trygd og i frivillig trygd etter lovens § 3 nr. 1.

Bestemmelsene gis virkning fra 1. januar 1977.

MEDLEMSPREMIE I PEN- SJONSTRYGDEN FOR FISKERE

I medhold av lov av 28. juni 1957 nr.

DIVERSE

MIDLERTIDIG LOV AV 8. JUNI 1973 FOR FISKEOPP- DRETTSANLEGG

Midlertidig lov av 8.6. 1973 om bygging, innredning, etablering og utvidelse av anlegg for klekking av rogn og for

oppdrett av fisk ved Stortingets vedtak av 14. desember 1976 er gitt gyldighet til 1. januar 1978 og forskrifter til gjennomføring og utfylling av samme lov er forlenget tilsvarende ved Kgl. res. av 17. desember 1976.

FORLENGET GYLDIGHET AV MIDLERTIDIG LOV AV 8. JUNI 1973 NR. 48 OM BYGGING, INNREDNING, ETABLERING OG UTVIDELSE AV ANLEGG FOR KLEKKING AV ROGN OG FOR OPPDRETT AV FISK

Ved lov av 17. desember 1976 nr. 96 er midlertidig lov av 8. juni 1973 om bygging, innredning, etablering og utvidelse av anlegg for klekking av rogn og for oppdrett av fisk gitt forlenget gyldighet til 1. januar 1978. Forskrifter om anlegg for klekking av rogn og oppdrett av fisk fastsatt ved kgl. resolusjon av 10. juni 1975 er forlenget tilsvarende til 1. januar 1978.

Loven er tidligere tatt inn i J. melding nr. 419 av 4. desember 1973 fra Fiskeridirektøren og forskriftene er tatt inn i J. melding nr. 10/75 av 27. januar 1975.

II FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING ALMINNELIGE BESTEMMELSER

ENDRING AV FORSKRIFTER FOR BEHANDLING, TILVIR- KING, FØRING, PAKKING, LAGRING OG TRANSPORT AV FISK SOM SKAL TILVIR- KES TIL ELLER ER TILVIRKET TIL SALTFISK ELLER KLIPP- FISK, FASTSATT AV FISKERI- DEPARTEMENTET 6. JUNI 1968

I medhold av kgl. res. av 8. april 1960 om kvalitetskontroll av fisk og fiskevarer

FORSKRIFTER FOR MERKING AV ANLEGG I FORBINDELSE MED PRODUKSJON AV UNDERSJØISK PETROLIUMS- FOREKOMSTER

Kystdirektoratet har 1. desember 1976 fastsatt forskrifter for merking av produksjonsanlegg, rørledningssystemer og avskipningsanlegg i indre norske farvann, norsk sjøterritorium og den del av kontinentalsokkelen som er undergitt norsk statshøyhet, bortsett fra områder undergitt privat eiendomsrett. Forskriftene er fastsatt i medhold av § 3 i kgl.res. av 9. juli 1976 vedrørende sikkerhetsforskrifter for produksjon m.v. av undersjøiske petroleumsforekomster.

Forskriftene er satt i kraft med virkning fra 1. desember 1976 og er inn tatt i Norsk Lovtidend avd. I nr. 3, utgitt 2. februar 1977. Reglene vil også bli tatt inn i «Etterretninger for sjøfarende.»

Spørsmål i forbindelse med de nye regler kan stilles til Kystdirektoratet, Fyravdelingen.

har Fiskeridepartementet den 29. oktober 1976 endret følgende paragrafer i ovennevnte forskrifter: §§ 3, 6, 7, 18, 20, 26, 28, 29, 31, 35, 43 og 45. Endringene gjelder bestemmelser om ryggbensei og kontrollmåter ved pakking av saltfisk og klippfisk for eksport.

Endringene av forskriftene er tatt inn i Norsk Lovtidend avd. I, nr. 31 utgitt 16. november 1976. Nærmere opplysninger kan fås ved henvendelse til Fiskeridirektoratets avdeling for kvalitetskontroll, Bergen.»

Bestemmelser om behandling, konservering og kontroll av fiske-råstoffer som skal tilvirkes til mel (dyrefor) og olje m.v.

I medhold av kongelig resolusjon av 8. april 1960 om kvalitetskontroll av fisk og fiskevarer har Fiskeridepartementet 10. januar 1977 bestemt at § 3 punkt E og § 3 punkt F (ny) i bestemmelser om behandling, konservering og kontroll av fiskeråstoff som skal tilvirkes til mel (dyrefôr) og olje m.v., fastsatt av Fiskeridepartementet 29. november 1973, skal lyde:

§ 3, E.

Alt gammelt råstoff skal fjernes etter hver tur. Lasterom/tanker, støtter, spant og deksbjelker og utstyr som har vært i berøring med råstoffet, skal rengjøres for ny tur.

I tillegg til den løpende rengjøring etter hver levering skal det med visse mellomrom, og alltid før/etter en fangstsesong, foretas en hovedrengjøring og desinfeksjon av alle lasterom/tanker og av alt utstyr som har vært i berøring med råstoffet, herunder sirkulasjonssystemet for RSW-anlegget om bord. Slik hovedrengjøring skal foretas ved kvalifisert rengjøringsstasjon og skal på forlangende fra kontrollen dokumenteres ved rengjøringsbevis/attest fra vedkommende rengjøringsstasjon, med nødvendige opplysninger om omfanget av rengjøringen, rengjøringsmåte og desinfeksjonsmiddel. All rengjøringen og desinfisering etter disse forskrifter må for øvrig skje i samsvar med miljøvernmyndighetenes bestemmelser.

§ 3 F (ny).

Alt råstoff skal før det tømmes i rom-

met passere en rist. Risten skal være forarbeidet slik at den effektivt fjerner alle skadelige fremmedlegemer som eventuelt kommer inn sammen med råstoffet under søkking av fangst.

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere bestemmelser om ristens form, dimensjon og anbringelse om bord i fartøyet.

FORSKRIFTER OM KONSERVERING AV VINTERLODDE OM BORD I FANGST- OG FØRINGSFARTØYER I SESONGEN 1977

I medhold av Fiskeridepartementets forskrifter av 29. november 1973 har fiskeridirektøren den 3. mars 1977 fastsatt følgende forskrifter om konservering om bord i fangst- og føringsfartøyer av vinterlodde som leveres til sildolje- og sildemelindustrien i inneværende sesong:

§ 1.

Fangster av vinterlodde fra fartøyer med en lastekapasitet på 7 000 hl og derover kan konservere med V65 i doser på inntil 150 ml pr. hektoliter råstoff, for levering til fabrikker som ønsker å motta kjemisk konservert råstoff.

Tillatelsen er gitt under den forutsetning at adgangen til kjemisk konservering ikke går ut over anvendelse av vinterlodde til konsumformål og spesialkvaliteter av mel.

§ 2.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

III OMSETNING AV FISK OG FISKEPRODUKTER INNENLANDSK OMSETNING

FORSKRIFTER FOR MERKING AV FERDIGPAKKEDE FISKE- VARER FOR OMSETNING TIL INNENLANDSK FORBRUK

I medhold av kgl. res. av 8. april 1960 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer har Fiskeridepartementet 11. november 1976 fastsatt følgende generelle forskrifter for merking av ferdigpakke- de fiskevarer for omsetning til innenlands forbruk:

§ 1. Definisjoner.

I disse forskrifter forstås med:

1. Fiskevare: Fisk og produkter av fisk som går inn under § 1 i lov nr. 12 av 28. mai 1959 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., og som er bestemt til å fortæres av folk.

2. Forbruker: Enkeltpersoner, familier eller storhusholdninger som kjøper ferdigpakke- de fiskevarer til eget forbruk.

3. Pakning (emballasje): Enhver form for emballasje av hvilket som helst materiale som omslutter fiskevaren, og som er beregnet til først å åpnes/brytes av forbrukeren. Emballasje som omslutter flere ferdigpakke- de fiskevarer regnes som pakning etter disse forskrifter når den kan påregnes frembudt for- brukeren til salg.

4. Ferdigpakket fiskevare: Fiskevare som med henblikk på senere salg til forbruker omslutes av pakning.

5. Hjelpstoff: Andre ingredienser utenom fisk eller biprodukter av fisk etter disse forskrifter som inngår som bestanddel eller pakningsmedium (lake, kraft, gelé, olje, saus og liknende) i

varen, og som ikke er å regne som «til- setningsstoff», jfr. punkt 6 i denne paragraf.

6. Tilsetningsstoff: De stoffer som godkjennes til enhver tid av Sosial- departementet til tilsetning i fiskevarer i henhold til § 7 i alminnelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av nærings- midler m.v. av 3. mai 1965 med senere endringer.

7. Merking: Enhver skrevet, trykt, preget eller på annen måte grafisk frem- stilt, opplysning som følger pakningen.

8. Nettovekt: Varens vekt uten pak- ning (emballasje).

9. Pakker: Den som i varens merking er angitt som ansvarlig produsent eller pakker.

10. Importør: Den som innfører en ferdigpakket fiskevare beregnet for om- setning til innenlandsk forbruk.

11. Siste forbruksdag: Den siste dato en ferdigpakket fiskevare kan fortæres uten å være merkbart kvalitetsforringet når varen er oppbevart på foreskrevet måte og i uåpnet pakning. Fiskevaren regnes som merkbart kvalitetsforringet når den har gjennomgått vesentlige endringer i lukt, smak, farge, utseende, næringsinnhold, konsistens m.v. i for- hold til den gjennomsnittlige handels- standard innen vedkommende vare- gruppe.

§ 2. Forskriftenes omfang.

Disse merkebestemmelser gjelder for innenlands salg til forbruker av ferdig- pakke- de fiskevarer hvis totale netto- vekt uten pakning (emballasje) er 40 gram eller mere.

Strengere eller videregående bestemmelser i særlovgivningen skal oppfylles ved siden av disse forskrifter.

En ferdigpakket fiskevare eller en pakning med flere slike varer, som finnes på sted eller i rom der fiskevarer selges til forbruker, anses frembudt til salg med mindre det foreligger omstendigheter som utvilsomt godtgjør at fiskevaren ikke er bestemt for salg.

Merkebestemmelsene gjelder ikke for fiskevarer som selges til fortæring på stedet.

§ 3. Meldeplikt.

Fiskevarer som omfattes av disse forskrifter skal være merket med:

1. Fiskevarens navn som bestemt i § 5.

2. Bestanddelenes navn som bestemt i § 6.

3. Fiskevarens vekt og eventuelt antall som bestemt i § 7.

4. Fiskevarens holdbarhet som bestemt i § 8.

5. Oppbevaringsmåte når den er av betydning for varens holdbarhet.

6. Pakkerens (produsentens) fulle navn og adresse for fiskevarer som innføres til landet i ferdigpakket stand, dessuten opprinnelseslandet, eventuelt også importørens navn og adresse.

Opplysninger påbudt i eller med hjemmel i disse forskrifter skal være gitt på en klar, iøynefallende og lett leselig måte.

Opplysningene må ikke dekkes til på noen måte som nedsetter lesbarheten.

Opplysningene skal være påført eller festet til pakningen og være på norsk, svensk, dansk eller engelsk språk.

Departementet kan gi nærmere be-

stemmelser om angivelse av de forannevnte opplysninger.

For enkelte typer eller grupper av fiskevarer kan departementet dessuten påby angitt opplysninger om fiskevarens sammensetning i samsvar med § 6 siste ledd.

§ 4. Dispensasjon.

Fiskeridepartementet kan helt eller delvis gi dispensasjon fra en eller flere bestemmelser i disse forskrifter for enkelte fiskevarer eller grupper av fiskevarer.

§ 5. Fiskevarens navn.

Fiskevarens navn skal angis ved alminnelig kjent betegnelse. Departementet avgjør i tvilstilfelle hva som kan nyttes som navn.

Hvor det ikke finnes alminnelig kjente betegnelser skal det nyttes en beskrivende betegnelse som er egnet til å identifisere varen.

Hvor innholdet varierer etter råstofftilgangen og dette etter det ovenstående vil ha betydning for fiskevarens betegnelse, kan navnet angis alternativt med «enten...eller...»

§ 6. Fiskevarens sammensetning.

Fiskevarens sammensetning skal angis i fallende orden etter inngående vekt av de bestander som er til stede i det ferdige produkt.

Dersom det gjøres klart ved en overskrift eller på annen måte, kan imidlertid bestanddelene i en tørret fiskevare som får riktig konsistens ved tilsetning av vann, angis i den rekkefølge de vil ha i fiskevaren med riktig konsistens.

Hvor fiskevaren består av flere ho-

vedbestanddelene som igjen er sammen-
satt, skal innholdet i disse spesifiseres
i den utstrekning det er nødvendig for
at forbrukerne skal få et tilfredsstillende
bilde av sammensetningen.

Dersom det i særforrifter ikke er
gitt definerte betegnelser for fiskevaren,
skal bestanddelene i alminnelighet angis
spesifikt. Med samme forbehold kan
klassebetegnelser benyttes for hjelpe-
stoffer som spisefett, animalske eller
vegetabiliske oljer, urter, krydder, melk
og stivelse, og likeså etter Sosialdepar-
tementets bestemmelser for tilsetnings-
stoffer som er tillatt brukt i fiskevarer,
jfr. § 1 punkt 6 ovenfor.

For enkelte typer eller grupper av
ferdigpakkede fiskevarer kan departe-
mentet dessuten påby angitt varens
næringsinnhold, vekten av dens be-
standdeler o.l. opplysninger som er av
betydning for forbrukeren.

§ 7. Mengdeinnhold.

Fiskevarens nettovekt på tidspunktet
for pakking skal angis.

Inneholder pakningen lake, kraft,
gelé, olje, saus eller liknende, skal
fiskevarens nettovekt uten lake, kraft,
gelé, olje, saus eller liknende angis i
tillegg til samlet nettovekt (uten em-
ballasje), dersom det ikke i særfor-
skrift for vedkommende vare er gitt
annen bestemmelse.

Nettovekten skal angis etter det met-
riske system. Mengden må ikke i noen
enkelt pakning være mindre enn 95 pro-
sent av den mengde som er angitt på
deklarasjonen. Departementet fastsetter
nærmere regler om toleranser og prøve-
uttak for de enkelte produkttyper.

Er fiskevaren erfaringsmessig utsatt
for et vekttap i tidsrommet fra den

pakkes til den frembys til salg, skal
dette opplyses.

Består en ferdigpakket fiskevare av
to eller flere enheter, skal antall angis
når det er av betydning for forbruker-
nes vurdering av varen. Ved variasjoner
tillates toleranser som bestemt i annet
ledd.

Inneholder en pakning flere typer
ferdigpakkede fiskevarer, skal antall
av disse angis når det ikke fremgår
tydelig.

§ 8. Holdbarhet.

Fiskevarens holdbarhet skal angis
ved siste forbruksdag når fiskevaren
ved oppbevaring på foreskrevet måte
og i uåpnet pakning blir merkbart kvali-
tetsforringet.

Siste forbruksdag skal angis ved dag,
måned og år. Er fiskevaren holdbar
lenger enn 12 uker, kan siste forbruks-
dag angis ved måned og årstall.

Er fiskevaren holdbar over 2 år, kan
siste forbruksdag angis ved årstall.

Departementet kan bestemme at pro-
duksjonsår også skal angis.

Siste forbruksdag skal angis slik:

«Bør brukes innen.»

Dypfryste fiskevarer skal merkes med
fiskevarens holdbarhet ved oppbevar-
ing.

1) i dypfryser (÷ 18° C eller lavere
temperatur), med siste forbruksdag,
-måned eller -år etter reglene foran.

2) i kjøleskapets fryseboks (lavere
temperatur enn 0° C),

3) i kjøleskap (temperatur omkring
÷ 5° C),

4) i romtemperatur.

Merking av lettbedervelige fiskevarer
er unntatt fra merkeplikt etter denne
paragraf i den utstrekning Sosialdepar-

tementet fastsetter særskilte krav til holdbarhetsmerking for slike varer.

§ 9. Utilstrekkelig og uriktig merking.

Produkter som omfattes av disse forskrifter må ikke frembys til salg hvis de ikke er merket i samsvar med forskriftene eller hvis merkingen inneholder uriktige opplysninger om varen.

§ 10. Ikrafttredden.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Bestemmelsen i § 8 om krav til holdbarhetsmerking for produkter som er holdbare lenger enn 12 uker trer imidlertid i kraft først 1. april 1977. For dypfryste produkter som er holdbare lenger enn 12 uker trer bestemmelsen i § 8 om holdbarhetsmerking i kraft 1. oktober 1977.

A.s John Griegs Boktrykkeri, Bergen